

Előszó

Az olvasó figyelmébe

Egy folyóirat tudatos szerkesztése persze kívánalom és cél, de gyakran közbeszólnak a körülmények (szerzői jelentkezések, lektori kapacitás, a szöveggondozás terhei, fenn tartói igények stb.), jelen számunk hangsúlyai így – bevallom – véletlenszerűen formálódtak az állam büntető hatalma, valamint a rendőri intézkedések és a bűnös emberi magatartások összefüggéseire fókuszálva.

A rendszerváltást kikényszerítő társadalmi folyamatokat jól érzékelteti a fiatal rendőr őrmester 1988-ban bekövetkezett erőszakos halálának szövevényes esetét feltáró történelmi tanulmány. Különösen a történések nyilvánosság előtti bemutatása jelent áttörést a sajtó számára addig „szent tehénként” kezelt rendőri hibák, sőt bűnök beismerésében. A korszak nagy jelentőségű bűnügyi televíziós műsora, az egykori, negyedszázadot megért *Kék Fény* legendás műsorvezetője, Szabó László az élő adás egyébként is feszült légkörében feszengve vezette fel a kérdést. Az egyik budapesti villamoson kirobbant konfliktus következtében a saját fegyverével meggyilkolt rendőrrel egy év elteltével kiderült, erősen ittas volt. A *Kék Fény* egész története során a rendőrség megbecsülését, munkájának elismerését szolgálta, és most azzal kellett szembesülni, hogy félrevezette a nézőket. A műsorban Kámán József katonai főügyész mellett megszólalt Túrós András országos rendőrfőkapitány is (ma a polgárőrszövetség első embere): „igen, súlyos mulasztás történt, mert a belügyi vezetés előtt is elhallgatták a büntető eljárást végzők a valóság tényeit”. Sajnálkozott, bocsánatkérés azonban nem volt, és azt sem tudtuk meg, hogy történt-e felelősségre vonás a titkolózás miatt. Államtitoknak mondván azt azért elárulták, hogy évente a rendőri állomány 7–8 százalékát kell felelősségre vonni különféle bűnök miatt, és 200–250 rendőrt alkalmatlanság miatt le kell szerelni. A rendőr alakja – a sajtó nyilvánosság térnyerésével – egyre emberibbé, sebezhetőbbé vált, így bár nem azonnal, de nyilvánosságra hozták, hogy az őrmester és a rátamadó fiatalok egyaránt ittasak voltak. Előbbiből hősi halott lett, majd elvették tőle e címet.

A tanulmányok címei önmagukért beszélnek: mindegyik a rendészettudomány valamely szegletét vizsgálja, megismerésük a rendészeti gyakorlat számára felettebb hasznosnak ígérkezik. Még egy írásra érdemes talán felhívni a figyelmet: Luna Shamieh az NKE Hadtudományi Doktori Iskolájának palesztin származású hallgatója, akinek tanulmánya biztosan hiteles forrásként szolgál a szíriai menekültáradat okságáról.

Németh Zsolt
felelős szerkesztő